

Τω καιρῷ εκείνω, ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.

Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· **νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἕτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστεύουσα καὶ δεήσασα λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες του καθαρισμού, σύμφωνα προς τον Μωσαϊκόν νόμον, ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τὸν Κύριον, ὅπως εἶναι γραμμένο εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅτι Κάθε ἀρσενικὸν ποὺ ἀνοίγει μήτραν, πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφιερωμένον εἰς τὸν Κύριον καὶ νὰ προσφέρουν θυσίαν, σύμφωνα πρὸς ἐκεῖνο ποὺ λέγει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου: Ἐνα ζευγὸς τρυγόνια ἢ δύο μικρὰ περιστέρια.

Ἐπῆρχε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄνθρωπος ποὺ ὠνομάζετο Συμεὼν, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβὴς καὶ ἐπερίμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπάνω του. Καὶ τοῦ εἶχε προφητευθῆ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅτι δὲν θὰ ἰδῆ θάνατον πρὶν ἰδῆ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθε κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν ναόν. Καὶ ὅταν οἱ γονεῖς ἔφεραν τὸ παιδί Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐκτελέσουν δι' αὐτὸν τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου, αὐτὸς τότε τὸ ἐδέχθηκε στὴν ἀγκαλιά του καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε: **«Τώρα ἀπολύεις, Δέσποτα, τὸν δοῦλον σου ἐν εἰρήνῃ σύμφωνα μὲ τὸν λόγον σου, διότι εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὴν σωτηρίαν σου ποὺ ἐτοίμασες δι' ὅλους τοὺς λαούς, ἕνα φῶς ποὺ θὰ εἶναι ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἔθνικοὺς καὶ δόξα διὰ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ».**

Καὶ ἐθαύμαζαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα του γιὰ ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτόν. Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε καὶ εἶπε εἰς τὴν Μαριάμ, τὴν μητέρα του, «Αὐτὸς εἶναι προωρισμένος διὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀνύψωσιν πολλῶν μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὡς σημεῖον διὰ τὸ ὅποιον θὰ ὑπάρχη ἀντιλογία, διὰ νὰ φανερωθοῦν αἱ σκέψεις πολλῶν καρδιῶν, καὶ τὴν ἰδικὴν σου ψυχὴν ἐπίσης θὰ διαπεράσῃ ρομφαῖα».

Ἐκεῖ ἦτο κάποια προφῆτις Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουήλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ. ἦτο πολὺ προχωρημένης ἡλικίας, καὶ εἶχε ζήσει ἑπτὰ χρόνια μὲ τὸν ἄνδρα της μετὰ τὸν γάμον της καὶ κατόπιν ὡς χήρα μέχρι ἡλικίας ὀγδόντα τεσσάρων ἐτῶν. Δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν ναὸν ἀλλὰ ἐλάτρευε τὸν Θεὸν μὲ νηστείας καὶ προσευχὰς νύχτα καὶ ἡμέραν. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν παρουσιάσθη καὶ δοξολογοῦσε τὸν Θεὸν καὶ μιλοῦσε διὰ τὸ παιδί εἰς ὅλους, ὅσοι ἀνέμεναν λύτρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὅταν ἔκαναν ὅλα, ὅσα ὠρίζε ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τους Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνε καὶ ἐδυνάμωνε κατὰ τὸ πνεῦμα ἐπειδὴ ἐγέμιζε ἀπὸ σοφίαν καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του.